



2024/1974

18.7.2024

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE, Euratom) 2024/1974

z dnia 12 lipca 2024 r.

ustanawiająca ramy alokacji kosztów związanych z operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach zróżnicowanej strategii finansowania

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾, w szczególności jego art. 220a ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2022/2434⁽²⁾ wprowadzono do rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 zróżnicowaną strategię finansowania jako jednolitą metodę finansowania realizacji operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem prowadzonych przez Komisję. Zróżnicowana strategia finansowania ma mieć zastosowanie do programów pomocy finansowej, w przypadku których akty podstawowe wchodzą w życie 9 listopada 2022 r. lub później, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.
- (2) Komisja powinna dokonać koniecznych ustaleń w zakresie wdrażania zróżnicowanej strategii finansowania. Stosowanie zróżnicowanej strategii finansowania wymaga przyjęcia zbioru zasad pozwalających określić alokację odpowiednich kosztów do odpowiednich programów pomocy finansowej, co powinno zapewnić możliwość obciążenia beneficjenta wpływów z operacji zaciągania pożyczek wszystkimi kosztami poniesionymi przez Unię w związku z pomocą finansową.
- (3) Metodyka alokacji kosztów związanych z wdrażaniem zróżnicowanej strategii finansowania w ramach NextGenerationEU (NGEU) została ustanowiona [po raz pierwszy] decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2021/1095⁽³⁾. Decyzją wykonawczą Komisji (UE, Euratom) 2022/2545⁽⁴⁾ rozszerzono te ustalenia na wszystkie operacje zaciągania pożyczek i zarządzania długiem prowadzone w ramach zróżnicowanej strategii finansowania zgodnie z art. 220a rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 poprzez ukierunkowane dostosowania metodyki alokacji kosztów.
- (4) Zobowiązanie do pokrycia kosztów związanych z pomocą finansową powinno nadal spoczywać na beneficjentach pomocy finansowej, zgodnie z art. 220 ust. 5 lit. e) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 oraz z budżetowymi zasadami należytego zarządzania finansami i równowagi. Beneficjenta należy obciążyć wszystkimi kosztami w oparciu o jednolitą metodykę alokacji kosztów, która zapewni przejrzystą i proporcjonalną alokację kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1046/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2022/2434 z dnia 6 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 w odniesieniu do ustanowienia zróżnicowanej strategii finansowania jako ogólnej metody zaciągania pożyczek (Dz.U. L 319 z 13.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2434/oj>).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1095 z dnia 2 lipca 2021 r. ustanawiająca metodykę alokacji kosztów związanych z operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach NextGenerationEU (Dz.U. L 236 z 5.7.2021, s. 75, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/1095/oj).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE, Euratom) 2022/2545 z dnia 19 grudnia 2022 r. ustanawiająca ramy alokacji kosztów związanych z operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach zróżnicowanej strategii finansowania (Dz.U. L 328 z 22.12.2022, s. 123, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/2545/oj).

- (5) Metodyka alokacji kosztów powinna pozwolić uniknąć subsydiowania skróśnego kosztów dotyczących jednej kategorii beneficjentów przez inną kategorię beneficjentów. Z jednej strony kosztami pożyczek należy w pełni obciążyć beneficjentów tych pożyczek, natomiast, z drugiej strony, i w stosownych przypadkach, kosztami wsparcia bezwrotnego należy obciążyć budżet ogólny Unii na podstawie rzeczywistych kosztów poniesionych w celu pozyskania i wypłaty odpowiedniej części wpływów na rzecz poszczególnych beneficjentów. Metodyka ta powinna obejmować wszystkie koszty ponoszone przez Unię w związku z operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem, w tym wszystkie koszty administracyjne, oraz powinna zapewniać obliczanie różnych kategorii kosztów w odniesieniu do każdej wypłaty.
- (6) Aby zapewnić sprawiedliwe i równe traktowanie beneficjentów, należy wdrożyć wspólną i ujednoliczoną metodykę dotyczącą kosztów, mającą zastosowanie do wszystkich rodzajów wypłat, a mianowicie tych spłacanych z budżetu ogólnego Unii oraz tych spłacanych przez beneficjenta. Kosztami należy obciążyć beneficjentów na podstawie części otrzymanych wpływów.
- (7) W ramach metodyki alokacji kosztów należy rozróżnić trzy kategorie kosztów: koszty finansowania, koszty zarządzania płynnością i koszty administracyjne. Koszty finansowania wynikają z oprocentowania i innych opłat, jakie Komisja musi ponieść w związku z poszczególnymi instrumentami wyemitowanymi w celu sfinansowania przedmiotowych wypłat. Koszty zarządzania płynnością to koszty ponoszone w związku z kwotami wyemitowanymi i utrzymywanymi tymczasowo na rachunkach płynności jako rezerwy na poczet przyszłych płatności. Te bieżące ogólne koszty operacyjne są zasadniczą cechą zróżnicowanej strategii finansowania i powinny być sprawiedliwie ponoszone przez wszystkich beneficjentów. Trzecia kategoria kosztów to koszty administracyjne, które są związane z utrzymaniem zdolności technicznej i operacyjnej w celu wdrożenia zróżnicowanej strategii finansowania i które powstają bezpośrednio w wyniku jej wdrażania.
- (8) Jeżeli programy pomocy finansowej w ramach zróżnicowanej strategii finansowania mają inny czas trwania i strukturę niż pożyczki zaciągane w ramach NGEU i pożyczki udzielane na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2463 ⁽⁵⁾, należy umożliwić dodatkową elastyczność przez zmianę metodyki alokacji kosztów. Decyzja wykonawcza (UE, Euratom) 2022/2545 stanowi, że w przypadku przyjęcia nowych programów pomocy finansowej o innym czasie trwania i innej strukturze stosowność metodyki obliczania kosztów NGEU należy poddać przeglądowi.
- (9) Aby zapewnić pożądaną elastyczność, metodyka alokacji kosztów powinna obejmować koncepcję przedziałów programu w celu organizowania i monitorowania przypisywania wypłat i powiązanych instrumentów finansowania do poszczególnych programów. Pozwoliłoby to na przydział instrumentów finansowania do specyfiki finansowej poszczególnych programów i zapewniłoby dostosowane do potrzeb zarządzanie zobowiązaniami przez skalibrowany wybór terminów zapadalności. Wprowadzenie przedziałów programu pozwoliłoby uniknąć subsydiowania skróśnego kosztów między programami.
- (10) Powinno to być również zgodne z ramami zarządzania ustanowionymi decyzją wykonawczą Komisji (UE, Euratom) 2023/2825 ⁽⁶⁾, która stanowi, że przydział instrumentów finansowania w ramach poszczególnych programów należy określić z uwzględnieniem odpowiednich docelowych terminów zapadalności i szczególnych ograniczeń poszczególnych programów.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2463 z dnia 14 grudnia 2022 r. ustanawiające instrument wsparcia dla Ukrainy na 2023 r. (pomoc makrofinansowa +) (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2463/oj>).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE, Euratom) 2023/2825 z dnia 12 grudnia 2023 r. ustanawiająca ustalenia dotyczące kierowania unijnymi operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach zróżnicowanej strategii finansowania oraz powiązanych operacjami udzielania pożyczek, a także realizowania takich operacji (Dz.U. L, 2023/2825, 18.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2023/2825/oj).

- (11) Należy wskazać średni docelowy termin zapadalności i wstępne kwoty operacji finansowania dla każdego programu w drodze decyzji w sprawie planu finansowania przyjętych na podstawie art. 4 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2023/2825. Cele wyznaczone dla poszczególnych programów, w ramach ogólnych limitów określonych w corocznej decyzji w sprawie zaciągania pożyczek, zapewniają niewiążące wskazówki co do poziomów, które należy osiągnąć na koniec okresu finansowania, przy założeniu, że potrzeby w zakresie finansowania pozostaną niezmiennione. W okresie tworzenia przedziału programu lub przedziału czasowego średni ważony termin zapadalności instrumentów finansowania dla każdego programu może różnić się od celu na koniec okresu. Komisja powinna przydzielić instrumenty finansowania do poszczególnych przedziałów w odpowiednich semestrach, biorąc pod uwagę pozostałe transakcje zaciągania pożyczek planowane na pozostałą część okresu finansowania. Czyniąc to, Komisja powinna zapewnić, w miarę swoich możliwości, sprawiedliwe osiągnięcie różnych średnich docelowych terminów zapadalności dla każdego programu pomocy finansowej w ramach art. 220a rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 i bezzwrotnego wsparcia na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 (*) przez cały okres finansowania. Wykonując operacje zaciągania pożyczek, Komisja powinna priorytetowo traktować osiągnięcie najkorzystniejszych warunków, a jako cel drugorzędny powinna rozważyć sprawiedliwe osiągnięcie odpowiednich średnich docelowych terminów zapadalności w poszczególnych przedziałach programu na poziomie alokacji. Komisja powinna regularnie aktualizować i monitorować osiągnięcie takich celów.
- (12) Po wejściu w życie każdego nowego programu pomocy finansowej, który ma być finansowany z transakcji realizowanych w ramach zróżnicowanej strategii finansowania, należy utworzyć przedział programu. Przedziały programu powinny być przeznaczone dla pojedynczego beneficjenta albo dla kilku beneficjentów w zależności od tego, czy akt podstawowy programu dopuszcza tylko jednego lub kilku beneficjentów pomocy finansowej.
- (13) W przypadku programów, które umożliwiają przyznanie pomocy finansowej więcej niż jednemu beneficjentowi, wypłaty i odpowiadające im instrumenty finansowania w ramach właściwego przedziału programu należy następnie podzielić na przedziały czasowe w celu zapewnienia, aby koszt finansowania naliczany w związku z wypłatą dla danego beneficjenta był ściśle powiązany ze stopami rynkowymi obowiązującymi w momencie wypłaty. Koszt finansowania ustabilizuje się w momencie zamknięcia przedziału czasowego.
- (14) Nie jest konieczne dzielenie przedziału programu związanego z programem pomocy finansowej przeznaczonym dla jednego beneficjenta na przedziały czasowe, ponieważ wszystkie koszty są ponoszone przez tego samego beneficjenta.
- (15) Dodanie przedziałów programu na mocy niniejszej decyzji nie powinno mieć wpływu na istniejącą alokację kosztów w odniesieniu do któregośkolwiek programu, do którego stosuje się już istniejącą metodykę alokacji kosztów. W związku z tym wypłaty dokonane przed wejściem w życie niniejszej decyzji w ramach NGEU, na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2463 i w ramach wszelkich innych programów CAM mających zastosowanie przed jej wejściem w życie, a także instrumenty finansowania już przydzielone do istniejących przedziałów czasowych na podstawie decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2022/2545, powinny zostać połączone w ramach specjalnego przedziału wcześniejszego programu z przedziałami czasowymi. Taki przedział wcześniejszego programu powinien obejmować wszystkie już ustanowione przedziały czasowe na potrzeby finansowania tych programów, a także wszelkie przyszłe wypłaty i powiązane instrumenty finansowania związane z tymi programami. Dzięki temu nowe podejście nie będzie miało wpływu na przypisanie kosztów poniesionych przez Komisję w oparciu o istniejącą metodykę alokacji.

(*) Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj>).

- (16) Obliczenie kosztu finansowania wynikającego z transakcji zaciągania pożyczek powinno opierać się na kosztach wynikających ze wszystkich operacji zaciągania pożyczek w ramach przedziału programu, a w przypadku programu dla wielu beneficjentów – na podstawie wszelkich odpowiednich przedziałów czasowych. W przypadku gdy koszty są alokowane do beneficjentów tego samego przedziału, należy obciążyć w równym stopniu beneficjentów pożyczek lub, w przypadku zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2020/2094⁽⁸⁾, budżet ogólny Unii. Metoda ta, zgodnie z którą koszty ustala się w czasie trwania programu lub przedziału czasowego, pozwala uniknąć arbitralnego ustalania konkretnego „punktu w czasie”, jak ma to miejsce w przypadku tradycyjnej metody „back-to-back”, według której koszty ponoszone przez konkretnego beneficjenta zależały od warunków, jakie można było uzyskać w określonym dniu zaciągnięcia pożyczki.
- (17) Przedział programu powinien być aktywny przez cały okres, w którym dokonywane są wypłaty w ramach specjalnego programu. W ramach przedziału programu dla wielu beneficjentów w dowolnym momencie powinien istnieć tylko jeden aktywny przedział czasowy. Co do zasady przedziały czasowe, o ile zostaną ustanowione, powinny trwać pół roku, począwszy od dnia 1 stycznia lub 1 lipca. W przypadku przedziału wcześniejszego programu pierwszy przedział czasowy powinien obejmować okres od dnia 1 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r., odzwierciedlając harmonogram rozpoczęcia operacji finansowania w ramach NGEU. Co do zasady pierwszy przedział czasowy danego programu powinien zostać utworzony w okresie, w którym dokonuje się pierwszej wypłaty. Każdy przedział czasowy lub przedział programu powinien pozostać aktywny do momentu, gdy kwota przydzielonego mu finansowania długoterminowego będzie równa kwocie wypłat. Jednak w przypadku niedopasowania na koniec półroczna przedział czasowy powinien pozostać aktywny do czasu zrównania się kwoty wypłaty i finansowania długoterminowego. W takim przypadku powinna istnieć możliwość tymczasowego dalszego przypisywania wypłat do aktywnego przedziału czasowego i jednoczesnego przypisywania instrumentów finansowania do następnego przedziału czasowego.
- (18) Chociaż koszt finansowania może się różnić w okresie, w którym przedział programu lub, w stosownych przypadkach, przedział czasowy są aktywne z powodu różnic w warunkach finansowania pozostających poza kontrolą Komisji, Komisja powinna zarządzać operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w celu zapewnienia, aby każdy przedział programu i, w stosownych przypadkach, przedział czasowy osiągnęły w porównywalnym stopniu swój cel w zakresie zapadalności, a jednocześnie zawsze priorytetowo traktować osiągnięcie najkorzystniejszych warunków w ramach poszczególnych programów.
- (19) Strategia finansowania stosowana przez Komisję umożliwia lepsze zarządzanie ryzykiem stopy procentowej i innymi rodzajami ryzyka finansowego. Chociaż oczekuje się stabilnych stóp procentowych stosowanych wobec beneficjentów pożyczek to w razie potrzeby zastąpienia długoterminowych instrumentów finansowania o zbliżającym się terminie zapadalności konieczne może być okresowe ponowne obliczanie stóp z wykorzystaniem rachunku marginalnego. W uzasadnionych przypadkach Komisja będzie rozwijać swoją zdolność w zakresie wykorzystania instrumentów pochodnych, takich jak swapy, by zarządzać ewentualnym pozostałym ryzykiem stopy procentowej i oferować beneficjentom opcje pożyczek o stałej stopie procentowej. Koszty takiego instrumentu o stałej stopie procentowej powinny być ponoszone w całości i wyłącznie przez beneficjenta korzystającego z tej opcji.
- (20) Kwoty wypłat w danym przedziale programu lub, w stosownych przypadkach, przedziale czasowym powinny być równe kwocie długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do tego konkretnego przedziału programu lub przedziału czasowego. W większości przypadków w odniesieniu do przedziałów programów dla wielu beneficjentów wypłata wpływów powinna mieć miejsce w tym samym przedziale czasowym co emisja długoterminowych instrumentów finansowania służących pozyskaniu tych wpływów oraz powinna być przypisana do tego samego przedziału czasowego. Nieprzewidziane opóźnienia w dokonywaniu wypłat mogą jednak prowadzić do sytuacji, w której wpływy z finansowania długoterminowego zostały pozyskane, ale ich wypłata nie jest możliwa zgodnie z pierwotnym harmonogramem. Taką ewentualność należy uwzględnić przy przydzielaniu wypłat do różnych przedziałów czasowych.
- (21) Należy również założyć możliwość przewidzenia – w poprzedzającym przedziale czasowym – potrzeb w zakresie wypłat pojawiających się na początkowym etapie następnego przedziału czasowego. Aby uwzględnić takie sytuacje i zapewnić finansowanie na korzystnych warunkach, powinna istnieć możliwość przypisania długoterminowych instrumentów finansowania do kolejnego przedziału czasowego.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433I z 22.12.2020, s. 23, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2094/oj>).

- (22) Główną i definiującą cechą zróżnicowanej strategii finansowania jest zdolność do zarządzania płynnością operacji finansowania poprzez dostęp do krótkoterminowych pożyczek i utrzymywanie środków pieniężnych do celów ostrożnościowych. Takie zarządzanie płynnością powinno umożliwić Komisji zaspokojenie wszystkich potrzeb w zakresie płatności i dostosowanie emisji do warunków rynkowych. Należy ustanowić metody obliczania kosztów związanych z zarządzaniem płynnością, o której mowa w art. 6 i 8 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2023/2825. Powinny one obejmować koszty wynikające z emisji krótkoterminowych instrumentów finansowania, tymczasowego utrzymywania części wpływów na rachunku płynnościowym w celu zagwarantowania zdolności do dokonywania wszystkich płatności na żądanie oraz zarządzania ryzykiem stopy procentowej i innymi rodzajami ryzyka finansowego. Koszty poniesione w związku z wykupem lub utrzymywaniem własnych obligacji do celów zarządzania płynnością należy również uznać za koszty zarządzania płynnością. W niniejszej decyzji należy ustanowić podstawę obliczania tych kosztów płynności i obciążania nimi na uczciwych i sprawiedliwych zasadach wszystkich odpowiednich beneficjentów wpływów w trakcie danego roku.
- (23) Operacje zarządzania płynnością powinny przyczynić się do zminimalizowania kosztów zarządzania płynnością, które mogą zostać poniesione w związku z utrzymywaniem środków pieniężnych do celów ostrożnościowych. Zwrot z inwestycji zasobów płynności, wynikający z zabezpieczonych lub niezabezpieczonych transakcji na rynku pieniężnym, powinien obejmować dzienne odsetki w odniesieniu do każdej transakcji oraz potencjalną opłatę transakcyjną lub agio/disagio. Zwrot z inwestycji tych operacji powinien być sumą kosztów emisji i utrzymywania takiej płynności, a każdy zwrot z inwestycji takich zasobów powinien być przypisywany kwartalnie do pozostałych do spłaty wypłat w sposób proporcjonalny.
- (24) Wyższe wypłaty środków niż wynosi kwota długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do danego przedziału programu lub, w stosownych przypadkach, przedziału czasowego lub płatności odsetek mogą skutkować deficytem płynności w danym przedziale. Niższe wypłaty środków niż wynosi kwota długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do danego przedziału programu lub, w stosownych przypadkach, przedziału czasowego lub spłat mogą skutkować nadwyżką płynności. Wyrównanie tych nadwyżek lub deficytów płynności jest nieuniknionym wymogiem wdrażania zróżnicowanej strategii finansowania. Koszty te nie powinny być ponoszone według odpowiednich przedziałów, tylko powinny być wyodrębnione i zarządzane jako odrębne ogólne koszty zarządzania płynnością. W niniejszej decyzji należy ustanowić mechanizm mający na celu wyodrębnienie kosztów wynikających z deficytów lub nadwyżek płynności, tak aby umożliwić ich wchłonięcie w formie kosztów zarządzania płynnością przez szerszy program finansowania. Komisja powinna korzystać z przedziału zarządzania płynnością, aby wyrównać wszelkie dodatnie lub ujemne salda środków pieniężnych w przedziałach programu dla jednego beneficjenta lub przedziałach czasowych dla wielu beneficjentów, do łącznej kwoty wypłat.
- (25) Wdrożenie zróżnicowanej strategii finansowania wymaga nabycia nowych zdolności niezbędnych do uzyskania jak najkorzystniejszego dostępu do rynków kapitałowych oraz zapewnienia utrzymania tej infrastruktury w sposób ciągły i efektywny. Obejmuje to koszty niezbędne do prowadzenia rachunków płynnościowych, do nabycia zdolności do przeprowadzania aukcji eurobonów i euroobligacji oraz do wdrożenia nowych wewnętrznych zdolności przetwarzania danych. Takie koszty, które wynikają bezpośrednio z realizacji operacji zaciągania pożyczek i wypłacania środków, należy traktować jako koszty ogólne, w których rozróżnia się koszty związane z utworzeniem oraz z utrzymaniem infrastruktury zaciągania pożyczek i wypłacania środków. Koszty te należy ująć w kosztach obsługi ogólnych kosztów administracyjnych.
- (26) Koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych obejmują wszystkie koszty administracyjne poniesione bezpośrednio podczas wdrażania zróżnicowanej strategii finansowania. Koszty te występują albo jako koszty utworzenia, związane z jednorazowymi kosztami budowania określonych zdolności operacyjnych, albo jako koszty stałe, które są nieuniknionymi kosztami dającymi się bezpośrednio przypisać do operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach zróżnicowanej strategii finansowania i które występują z biegiem czasu. Podczas gdy koszty stałe stanowią regularne koszty roczne naliczane w związku z wypłatami, które mają miejsce w danym roku, koszty utworzenia powinny być naliczane jako opłaty jednorazowe.
- (27) Koszty związane z utworzeniem i budowaniem zdolności do przeprowadzania tych operacji są ponoszone od 2021 r. i zostały już przypisane do beneficjentów programów wsparcia finansowego w ramach NGEU przy użyciu określonego kosztu ogólnego utworzenia. W związku z tym beneficjenci innych programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 nie powinni ponosić kosztów związanych z tym wcześniejszym budowaniem zdolności, a jedynie przyszłe wydatki związane z utrzymaniem tej infrastruktury

lub jej dalszym rozwojem. Udział kosztów administracyjnych programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, innych niż NGEU, należy określić na podstawie udziału programu we wpływach uzyskanych w ramach zróżnicowanej strategii finansowania w roku, w którym poniesiono odpowiednie koszty administracyjne.

- (28) Koszty administracyjne ujęte w kosztach obsługi ogólnych kosztów administracyjnych powinny być ograniczone do zamkniętego wykazu kosztów kwalifikowalnych bezpośrednio związanych ze zróżnicowaną strategią finansowania. W następstwie porozumień osiągniętych w kontekście budżetu rocznego na 2023 r. opłaty umowne za rekrutację konsultantów zewnętrznych widnieją w wykazie kwalifikowalnych wydatków administracyjnych. O rozszerzeniu wykazu kwalifikowalnych wydatków administracyjnych powiadomiono władze państw członkowskich przed przyjęciem niniejszej decyzji. Zagregowane koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych stanowią bardzo ograniczoną część zagregowanych kosztów związanych z operacjami w ramach zróżnicowanej strategii finansowania.
- (29) Proces fakturowania *ex post* opracowano w taki sposób, aby zapewnić odzyskiwanie kosztów w kolejnym roku i do momentu, gdy koszty nie będą już ponoszone w związku z operacjami zaciągania pożyczek oraz operacjami zarządzania długiem i zarządzania płatnościami przeprowadzanymi w ramach zróżnicowanej strategii finansowania.
- (30) W drodze wyjątku Unia może ponosić koszty odsetek i koszty administracyjne związane z zaciąganiem i udzielaniem pożyczek takich jak pożyczki w ramach pomocy finansowej dla Ukrainy udzielone na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2463 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/792^(*). Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2022/2463 niezbędne zasoby mają pochodzić z wkładów państw członkowskich zgodnie z art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia, chyba że koszty te są pokrywane w inny sposób. W takim przypadku fakturowanie tych kosztów powinno być dostosowane do fakturowania kosztów w odniesieniu do wypłat stanowiących zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094, a faktury powinny być grupowane według kwartału.
- (31) Komisja powinna wydać notę potwierdzającą w odniesieniu do każdej wypłaty, w tym bezzwrotnego wsparcia w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) 2020/2094, wsparcia podlegającego zwrotowi na rzecz państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2020/2094 oraz pożyczek dla państwa członkowskiego lub państwa trzeciego w ramach programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.
- (32) Pożyczki udzielane w ramach zróżnicowanej strategii finansowania powinny być realizowane na zharmonizowanych warunkach finansowych (termin zapadalności i profil spłaty) w odniesieniu do każdej wypłaty należącej do tego samego programu pomocy, z zastrzeżeniem ich zgodności ze zdywersyfikowaną strategią finansowania. W przypadku bezzwrotnego wsparcia nota potwierdzająca powinna być głównym elementem określającym te warunki finansowe na potrzeby budżetu ogólnego Unii. Nota potwierdzająca służy określeniu wniosku o zwrot kosztów na podstawie zawartych w niej warunków finansowych. Warunki te powinny obejmować datę wypłaty, kwotę wsparcia finansowego oraz datę płatności kosztów finansowania oraz termin zapadalności. Nota potwierdzająca stanowi niezbędną podstawę, na której UE opiera planowanie budżetowe, obieg środków finansowych i rozliczanie bezzwrotnego wsparcia.
- (33) Umowy pożyczki powinny odnosić się do niniejszej decyzji jako metody obliczania i naliczania kosztów pożyczek.
- (34) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie do wszystkich transakcji zaciągania pożyczek i wypłat w ramach programu NGEU, w tym tych, które miały miejsce przed jej wejściem w życie,
- (35) Mając na uwadze pilną potrzebę udzielenia Ukrainie pomocy finansowej, co jest jednym z priorytetów polityki, w lipcu 2024 r. w ramach Instrumentu na rzecz Ukrainy w najbardziej odpowiedni i najkorzystniejszy sposób, niniejsza decyzja powinna wejść w życie w trybie pilnym,

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/792 z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie ustanowienia Instrumentu na rzecz Ukrainy (Dz.U. L, 2024/792, 29.2.2024; ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/792/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

Przedmiot, definicje i zasady ogólne

Artykuł 1

Przedmiot, zakres i nadrzędna zasada

1. W niniejszej decyzji ustanawia się jedną i ujednoliconą metodykę alokacji kosztów poniesionych w wyniku operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem prowadzonych w ramach programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 oraz bezzwrotnego wsparcia na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 („programy CAM”).
2. Metodyka alokacji kosztów jest stosowana zgodnie z zasadami sprawiedliwości i równego traktowania, przy jednoczesnym zapewnieniu rozdziału kosztów na podstawie względnego udziału otrzymanego wsparcia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „beneficjent” oznacza państwo członkowskie lub państwo trzecie będące stroną umowy pożyczki w ramach programu CAM, lub – w przypadku bezzwrotnego wsparcia na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 – budżet ogólny Unii;
- 2) „wyplata” oznacza przeniesienie wpływów uzyskanych w wyniku operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w celu sfinansowania zwrotnego lub bezzwrotnego wsparcia na rzecz beneficjenta;
- 3) „instrumenty finansowania” oznaczają obligacje, weksle, papiery komercyjne, obligacje UE lub wszelkie inne odpowiednie transakcje finansowe krótko- lub długoterminowe w ramach zróżnicowanej strategii finansowania;
- 4) „okres odsetkowy” oznacza okres dwunastu (12) miesięcy lub każdy inny okres, który może zostać określony w nocie potwierdzającej, rozpoczynający się od daty wypłaty lub poprzedniej daty płatności odsetek;
- 5) „zarządzanie płynnością” oznacza zarządzanie przepływami pieniężnymi związanymi z instrumentami finansowania i wypłatami;
- 6) „umowa pożyczki” oznacza umowę w sprawie wsparcia w formie pożyczki między Unią Europejską reprezentowaną przez Komisję a beneficjentem w ramach programu CAM;
- 7) „operacje zaciągania pożyczek” oznaczają operacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE, Euratom) 2023/2825;
- 8) „operacje zarządzania długiem” oznaczają operacje, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2023/2825;
- 9) „operacje zarządzania płynnością” oznaczają operacje, o których mowa w art. 2 ust. 3 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2023/2825;
- 10) „finansowanie krótkoterminowe” oznacza finansowanie, o którym mowa w art. 2 ust. 16 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2023/2825;
- 11) „finansowanie długoterminowe” oznacza finansowanie, o którym mowa w art. 2 ust. 10 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2023/2825.
- 12) „program dla jednego beneficjenta” oznacza program CAM, którego akt podstawowy umożliwia wypłatę pożyczek lub dotacji jednemu beneficjentowi;

- 13) „program dla wielu beneficjentów” oznacza program CAM, którego akt podstawowy umożliwia wypłatę pożyczek lub dotacji więcej niż jednemu beneficjentowi;
- 14) „program NGEU” lub „NGEU” oznacza każdy program finansowany zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2094 w zakresie, w jakim realizują one środki, o których mowa w art. 1 ust. 2 tego rozporządzenia;
- 15) „pożyczki w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności” („pożyczki w ramach RRF”) oznaczają wsparcie w formie pożyczki na podstawie art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 ⁽¹⁰⁾;
- 16) „Instrument na rzecz Ukrainy” oznacza instrument ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2024/792 w celu zapewnienia wsparcia Ukrainie na lata 2024–2027;
- 17) „instrument pomocy makrofinansowej +” lub „MFA+” oznacza instrument ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2022/2463 w celu udzielenia wsparcia Ukrainie na 2023 r.

Artykuł 3

Rodzaje kosztów

Ustanawia się następujące kategorie kosztów:

- a) koszt finansowania,
- b) koszt zarządzania płynnością,
- c) koszt obsługi ogólnych kosztów administracyjnych.

ROZDZIAŁ 2

Koszt finansowania i koszt zarządzania płynnością

Sekcja 1

Przedziały

Artykuł 4

Tworzenie przedziałów programu i przedziałów czasowych

1. Przedział programu obejmuje jeden program CAM. Zostaje on ustanowiony po wejściu w życie każdego programu CAM.
2. Każdy przedział programu w przypadku programu dla wielu beneficjentów obejmuje również przedziały czasowe. Przedział czasowy obejmuje pół roku, począwszy od dnia 1 stycznia lub 1 lipca. Po wejściu w życie nowego programu CAM pierwszy przedział czasowy przypada na półrocze, w którym dokonywana jest pierwsza wypłata, i kończy się w dniu 30 czerwca lub 31 grudnia. Dla każdego przedziału programu w dowolnym momencie aktywny jest tylko jeden przedział czasowy, z wyjątkiem odstępstwa na mocy art. 5 ust. 6 niniejszej decyzji.
3. Każdy przedział czasowy pozostaje aktywny do momentu, gdy kwota wypłat pomocy finansowej osiągnie kwotę odpowiednich długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do tego przedziału.
4. Przedziały programu w przypadku programu dla jednego beneficjenta nie obejmują przedziałów czasowych.
5. Przedziały programu pozostają aktywne do momentu, gdy łączna kwota wypłat pomocy finansowej będzie równa łącznej kwocie odpowiednich ogólnych długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do tego przedziału.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj>).

Artykuł 5

Alokacja instrumentów finansowania i wypłaty przypisane do przedziałów programu i przedziałów czasowych

1. Wypłaty w ramach danego programu CAM oraz przydzielone mu powiązane instrumenty finansowania przypisuje się do przedziału programu ustanowionego dla tego programu CAM. Wypłaty w ramach danego programu dla wielu beneficjentów oraz związane z nimi instrumenty finansowania przypisuje się do przedziału czasowego, który jest aktywny w momencie dokonywania wypłaty.
2. Wypłata pozostaje przypisana do tego samego przedziału programu lub przedziału czasowego w odniesieniu do wszelkich pozostałych kwot należnych, które pozostają do spłaty.
3. Długoterminowe instrumenty finansowania inne niż te, o których mowa w ust. 7, przypisuje się do przedziałów programu i, w odpowiednich przypadkach, do przedziałów czasowych aktywnych w chwili zakończenia operacji zaciągania pożyczek, która generuje te instrumenty.
4. Instrumenty finansowania pozyskane w celu sfinansowania wypłaty w następnym przedziale czasowym można jednak przypisać do tego przedziału czasowego.
5. W przypadku gdy kwota wypłat na koniec półrocznego okresu przedziału czasowego przekracza kwotę długoterminowych instrumentów finansowania, długoterminowe instrumenty finansowania wygenerowane w wyniku operacji zaciągania pożyczek po zakończeniu półrocznego okresu przedziału czasowego przypisuje się do tego przedziału czasowego do czasu, aż kwota długoterminowych instrumentów finansowania osiągnie kwotę wypłat tego przedziału czasowego.
6. Przypisanie długoterminowych instrumentów finansowania do przedziału programu lub przedziału czasowego odbywa się w momencie realizacji transakcji, przy jednoczesnym zapewnieniu – w najbardziej optymalnym stopniu – sprawiedliwego osiągnięcia różnych średnich docelowych terminów zapadalności dla każdego programu CAM w bieżącym okresie finansowania i z uwzględnieniem następujących czynników:
 - a) zagregowanych kwot i średniego docelowego terminu zapadalności planowanych w ramach zróżnicowanej strategii finansowania, jak określono w decyzjach przyjętych na podstawie art. 4 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2023/2825;
 - b) wszelkich wymogów wynikających z odnośnych aktów podstawowych, a w szczególności średnich pułapów zapadalności każdego programu CAM oraz maksymalnej kwoty zobowiązań, które budżet ogólny Unii jest w stanie zaciągnąć w danym roku w ramach tego programu CAM;
 - c) terminów zapadalności pożyczki określonych w umowach pożyczki zawartych między Unią reprezentowaną przez Komisję a beneficjentem;
 - d) wszelkich istotnych aktualizacji planów finansowania lub wypłat, zawartych w decyzji wydanej na podstawie art. 4 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2023/2825.
7. Każdy długoterminowy instrument finansowania pozostaje przypisany, częściowo lub w całości, do tego samego przedziału programu lub przedziału czasowego w odniesieniu do wszelkich pozostałych kwot należnych, które pozostają do spłaty.
8. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy kwota nominalna długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do poprzedniego przedziału czasowego tego samego przedziału programu przekracza kwotę wypłat przypisanych do tego przedziału zgodnie z tym ustępem, wypłaty są nadal przydzielane do tego przedziału czasowego, który w związku z tym pozostanie aktywny do czasu, gdy kwota dokonanych wypłat osiągnie kwotę długoterminowych instrumentów finansowania.
9. Długoterminowe instrumenty finansowania zastępujące długoterminowe instrumenty finansowania o zbliżającym się terminie zapadalności, przypisuje się do tego samego przedziału programu lub przedziału czasowego. Art. 7 stosuje się w przypadku rozbieżności między terminem zapadalności instrumentu długoterminowego o zbliżającym się terminie zapadalności a datą zaciągnięcia pożyczki w ramach instrumentu długoterminowego zastępującego ten instrument.

Artykuł 6

Przedział zarządzania płynnością

1. Przedział zarządzania płynnością pozostaje aktywny do chwili całkowitej spłaty pożyczek zaciągniętych w wyniku operacji zaciągania pożyczek zatwierdzonych w ramach programów CAM.
2. Krótkoterminowe instrumenty finansowania, operacje zarządzania płynnością i operacje zarządzania długiem i wynikające z nich koszty przypisuje się do przedziału zarządzania płynnością.

Artykuł 7

Wyrównanie sald płynności

1. Poziom zasobów płynności w każdym przedziale programu i przedziale czasowym oblicza się w ujęciu dziennym jako różnicę między wpływami a wypływami, jak określono w kroku 3 pkt 1 załącznika.
2. Każdą kwotę dodatnią, o której mowa w ust. 1 („nadwyżka płynności”), przypisuje się codziennie z odpowiedniego przedziału programu lub przedziału czasowego do przedziału zarządzania płynnością, jak określono w kroku 4 pkt 1 załącznika, po koszcie finansowania odpowiedniego przedziału programu lub przedziału czasowego w danym dniu.
3. Każdą kwotę odpowiadającą kwocie ujemnej, o której mowa w ust. 1 („deficyt płynności”), przypisuje się codziennie z przedziału zarządzania płynnością do odpowiedniego przedziału programu lub przedziału czasowego, jak określono w kroku 6 pkt 1 załącznika, po koszcie finansowania przedziału zarządzania płynnością w danym dniu, w tym wszystkie przeniesienia określone w ust. 2.

Sekcja 2

Obliczenie kosztów finansowania i kosztów zarządzania płynnością

Artykuł 8

Obliczanie kosztu finansowania przedziałów programu i przedziałów czasowych

1. Koszty finansowania wszystkich przedziałów programu i przedziałów czasowych oblicza się w ujęciu dziennym.
2. Koszt finansowania instrumentu finansowania obejmuje dzienne odsetki w odniesieniu do każdego instrumentu finansowania oraz potencjalne agio/disagio w oparciu o całkowitą cenę emisyjną.
3. Dzienny koszt finansowania przedziału programu lub przedziału czasowego obejmuje dzienny koszt finansowania instrumentów finansowania przypisanych do tego przedziału programu lub przedziału czasowego po wynikach zastosowania art. 7 ust. 2 i 3.

Artykuł 9

Obliczanie kosztu zarządzania płynnością

1. Koszt zarządzania płynnością stanowi sumę kosztów utrzymywania aktywów w portfelu inwestycyjnym (ang. *cost of carry*) w ramach przedziału zarządzania płynnością, jak określono w pkt 2 załącznika.
2. Koszt utrzymywania aktywów w portfelu inwestycyjnym stanowi różnicę między odsetkami naliczonymi w ramach odpowiednich instrumentów finansowania w przedziale zarządzania płynnością, kosztami i zwrotami wynikającymi z wyrównania wszelkich nadwyżek płynności lub deficytów płynności, o których mowa w art. 7 ust. 2 i 3, a zwrotem z inwestycji wygenerowanym w wyniku ich utrzymywania.
3. Zwrot z inwestycji zasobów płynności obejmuje wszelkie powiązane koszty inwestycji.

4. Koszty zarządzania płynnością oblicza się w ujęciu dziennym.

Artykuł 10

Alokacja kosztów zarządzania płynnością

1. Koszty zarządzania płynnością oblicza się jako sumę dziennych kosztów zarządzania płynnością w ciągu jednego kwartału. Koszty te przypisuje się do każdej wypłaty proporcjonalnie do względnego udziału wypłaty w łącznych pozostałych do spłaty kwotach wypłat na koniec kwartału.

Artykuł 11

Przypisanie kosztu finansowania do wypłaty

1. Wypłaty w ramach tego samego przedziału programu lub przedziału czasowego obciążane są takim samym średnim dziennym kosztem finansowania do czasu ich spłaty.
2. W przypadku każdej pozostałej do spłaty wypłaty dzienny koszt finansowania oblicza się, mnożąc całkowity koszt finansowania przedziału programu lub przedziału czasowego po zastosowaniu art. 7 ust. 2 i 3 przez kwotę wypłaty podzieloną przez łączne pozostałe do spłaty kwoty wypłat w przedziale programu, do którego przypisana jest wypłata.

ROZDZIAŁ 3

Koszt obsługi ogólnych kosztów administracyjnych

Artykuł 12

Koszt obsługi ogólnych kosztów administracyjnych

Koszt obsługi ogólnych kosztów administracyjnych obejmuje stałe koszty administracyjne dla beneficjentów. Obejmuje on koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF, w granicach określonych w art. 14 i art. 21 ust. 5. Koszt obsługi ogólnych kosztów administracyjnych oblicza się zgodnie z pkt 3 załącznika.

Artykuł 13

Stale koszty administracyjne

1. Stałe koszty administracyjne obejmują wszelkie koszty poniesione przez Komisję w związku z wykonywaniem operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem; składają się na nie następujące rodzaje kosztów: opłaty prawne, takie jak opłaty za doradztwo prawne i opinie prawne, opłaty za zarządzanie długiem i płynnością, koszty związane z prowadzeniem rachunku i zarządzaniem płatnościami, koszty audytu zewnętrznego, opłaty za utrzymanie platformy aukcyjnej, opłaty agencji ratingowej, opłaty za notowanie na giełdzie, podatki, opłaty za rejestrację, publikację i dokonywanie rozliczeń, opłaty za technologie informacyjne, wydatki związane z badaniami rynku oraz wynagrodzenia za konsultacje i inne wydatki na relacje z inwestorami i narzędzia do zarządzania inwestorami, oraz wynagrodzenie agentów kontraktowych i koszty szkoleń związane z wdrażaniem zróżnicowanej strategii finansowania.
2. W zakresie, w jakim koszty te są typowe dla operacji zaciągania pożyczek realizowanych w ramach innych programów pomocy finansowej, koszty uwzględniane w obliczeniu oblicza się na podstawie proporcjonalnego udziału przypisanego do operacji zaciągania pożyczek i operacji zarządzania długiem przypisanych do programu CAM w danym roku kalendarzowym.
3. Stałe koszty administracyjne oblicza się dla każdej wypłaty otrzymanej na podstawie każdej umowy pożyczki proporcjonalnie do udziału wypłaty w łącznej kwocie pozostałych do spłaty wypłat dokonanych w ramach różnych programów CAM na koniec roku kalendarzowego.

*Artykuł 14***Koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF**

1. Koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF obejmują wszelkie koszty poniesione przez Komisję w związku z budowaniem zdolności do prowadzenia operacji zaciągania pożyczek, zarządzania długiem i zarządzania płatnościami w ramach NGEU. Obejmują one koszty związane z założeniem rachunków na potrzeby NGEU, utworzeniem platformy aukcyjnej, narzędziem do zarządzania inwestorami, inne koszty dotyczące technologii informacyjnych oraz koszty badań rynku i wynagrodzenia za konsultacje.
2. Państwa członkowskie, które podpisują umowy pożyczki w ramach RRF, ponoszą 48 % całkowitych kosztów utworzenia.
3. W latach 2021, 2022 i 2023 państwa członkowskie pokrywają koszty utworzenia, o których mowa w ust. 1, proporcjonalnie według stosunku kwoty pożyczki na podstawie podpisanej umowy pożyczki w ramach RRF do łącznej kwoty pożyczek na podstawie wszystkich podpisanych umów pożyczki w ramach RRF, jak określono w pkt 3.2. ppkt (i) i (ii) załącznika.
4. Do 30 czerwca 2024 r. wszelkie koszty utworzenia nieprzypisane do państw członkowskich, które podpisały umowy pożyczki w ramach RRF, przypisuje się proporcjonalnie według stosunku kwoty pożyczek zaciągniętych na podstawie każdej umowy pożyczki w ramach RRF do łącznych kwot pożyczek na podstawie wszystkich podpisanych umów pożyczki w ramach RRF do 31 grudnia 2023 r., jak określono w pkt 3.2. ppkt (iii) załącznika.
5. Żadne dodatkowe koszty utworzenia w odniesieniu do operacji zaciągania pożyczek nie występują po zakończeniu 2023 r. ani nie są alokowane do programów CAM, chyba że są one objęte zakresem art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053.

ROZDZIAŁ 4

Fakturowanie*Artykuł 15***Nota potwierdzająca**

1. W odniesieniu do każdej wypłaty sporządza się notę potwierdzającą, w której określa się warunki wniosku Komisji o zwrot kosztów.
2. W nocie potwierdzającej określa się warunki płatności kosztów finansowania i spłaty kwoty głównej z budżetu ogólnego Unii na podstawie art. 5 ust. 1 akapit pierwszy decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 w przypadku bezzwrotnego wsparcia oraz przez beneficjentów umów pożyczki.
3. Nota potwierdzająca zawiera następujące elementy:
 - a) kwotę wypłaty,
 - b) termin zapadalności,
 - c) harmonogram spłat,
 - d) przypisanie wypłaty do przedziału czasowego,
 - e) okres odsetkowy oraz wskazany termin płatności
4. Nota potwierdzająca w przypadku pożyczki zawiera również wszelkie dodatkowe elementy wskazane w umowie pożyczki.

*Artykuł 16***Fakturowanie kosztów finansowania**

1. Koszt finansowania oblicza się w odniesieniu do każdej wypłaty na koniec okresu odsetkowego określonego w nocie potwierdzającej.
2. Faktury wystawia się na koniec okresu odsetkowego określonego w nocie potwierdzającej. W odniesieniu do wypłat, w przypadku których budżet ogólny Unii jest odpowiedzialny za swoje koszty lub spłatę kwoty głównej, takich jak wypłaty zarejestrowane jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094, oraz wypłat w ramach instrumentu MFA+, w przypadku gdy Ukraina wystąpi z wnioskiem o subsydiowanie powiązanych kosztów, oraz wypłaty pożyczki w ramach Instrumentu na rzecz Ukrainy, faktury można grupować według kwartału lub w ramach faktury rocznej obejmującej cztery kwartały roku.

*Artykuł 17***Fakturowanie kosztu zarządzania płynnością**

Faktury z tytułu kosztu zarządzania płynnością wystawia się na początku każdego roku kalendarzowego w odniesieniu do kosztu poniesionego w poprzednim roku kalendarzowym.

*Artykuł 18***Fakturowanie kosztu obsługi ogólnych kosztów administracyjnych**

1. Na początku każdego roku kalendarzowego beneficjentom pożyczek wystawia się faktury z tytułu kosztu obsługi ogólnych kosztów administracyjnych poniesionych w poprzednim roku kalendarzowym.
2. Płatności dokonywane przez beneficjentów z tytułu kosztów obsługi stanowią wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel w rozumieniu art. 21 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

*Artykuł 19***Uchylenie**

1. Decyzja wykonawcza Komisji (UE, Euratom) 2022/2545 niniejszym traci moc.
2. Odesłania do uchylonej decyzji traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku II.

*Artykuł 20***Przepisy przejściowe i końcowe**

1. Niniejszą decyzją ustanawia się przedział wcześniejszego programu z przedziałami czasowymi. Taki przedział wcześniejszego programu składa się ze wszystkich wypłat przypisanych do przedziałów czasowych przed wejściem w życie niniejszej decyzji oraz powiązanych instrumentów finansowania przydzielonych im w ramach NGEU, na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2463 i w ramach wszelkich innych programów CAM obowiązujących przed dniem 19 lipca 2024 r.
2. Wypłaty w ramach NGEU dokonane od dnia 19 lipca 2024 r. i powiązane instrumenty finansowania przypisuje się do przedziału wcześniejszego programu i odpowiednich przedziałów czasowych w ramach tego przedziału.
3. Pierwszy przedział czasowy przedziału wcześniejszego programu pozostanie w mocy przez okres siedmiu miesięcy, od dnia 1 czerwca 2021 r. do dnia 31 grudnia 2021 r. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 1 ustanawia się nowe przedziały programów dla programów CAM, których akt podstawowy wszedł w życie w okresie od dnia 1 stycznia 2024 r. do dnia 19 lipca 2024 r.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1 wypłaty w ramach tych programów CAM dokonane od dnia 19 lipca 2024 r. oraz przydzielone im instrumenty finansowania przypisuje się do odpowiedniego nowego przedziału programu oraz, w stosownych przypadkach, przedziałów czasowych.

5. Bez uszczerbku dla art. 14 koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF pozostają należne od odpowiednich beneficjentów.

Artykuł 21

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 lipca 2024 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK I

Na potrzeby wzorów określonych w niniejszym załączniku „C” może odnosić się zarówno do przedziału programu, jak i do przedziału czasowego, ponieważ metody wyrównywania kosztów są takie same w przypadku obu tych przedziałów.

1. Obliczanie kosztu finansowania (CoF)

Koszt finansowania oblicza się przy zastosowaniu następujących kroków:

Krok 1: Obliczanie dziennych kosztów całkowitych danego instrumentu finansowania w przedziale programu lub w przedziale czasowym lub w przedziale zarządzania płynnością

Dzienne skumulowane koszty odsetek oblicza się w następujący sposób:

$$ACC_{\text{dziennie}} = (\text{nominalna} : 100) * \text{kupon} * (1 : \text{dni na rok})$$

Przy obliczaniu dziennych skumulowanych kosztów odsetek dla poszczególnych indywidualnych długoterminowych instrumentów finansowania należy uwzględnić lata przestępne w następujący sposób:

$$ACC_{\text{dziennie rok przest.}} = (\text{nominalna} : 100) * \text{kupon} * (1 : 366 \text{ dni.})$$

$$ACC_{\text{dziennie rok nieprzest.}} = (\text{nominalna} : 100) * \text{kupon} * (1 : 365 \text{ dni.}) : (\text{dni na rok})$$

W przypadku emisji ciągłych, tj. zwiększenia wielkości wcześniejszej emisji, pierwszy kupon może być wyliczony jako krótko- lub długoterminowy, licząc od daty rozliczenia emisji ciągłej do daty kolejnego kuponu. O ile nie uzgodniono inaczej z inwestorami, płatności kuponowe należy obliczać w następujący sposób:

Po pierwsze, obliczając dla każdego indywidualnego długoterminowego instrumentu finansowania odsetki narosłe począwszy od poprzedniej daty płatności kuponowej, przy czym odsetki narosłe oblicza się w następujący sposób:

$$ACC_{\text{kupon ciągła}} = ACC_{\text{dziennie rok przest.}} \text{ lub } ACC_{\text{dziennie rok nieprzest.}} \\ * (\text{dni od daty pierwotnej emisji lub ostatniej płatności kuponowej do daty rozliczenia emisji ciągłej})$$

W przypadku kuponów krótko- i długoterminowych płatności należy obliczać w następujący sposób:

$$Kupon_{\text{ciągła}} = ACC_{\text{dziennie rok przest.}} \text{ lub } ACC_{\text{dziennie rok nieprzest.}} \\ * (\text{dni od daty rozliczenia emisji ciągłej do daty kolejnego kuponu}) + ACC_{\text{kupon ciągła}}$$

Narosłe odsetki otrzymane od inwestorów w momencie emisji tymczasowo zwiększają zasoby płynności do czasu ich skompensowania za pomocą pierwszej płatności kuponowej. Narosłe odsetki są odzwierciedlone w obliczeniach kosztów za pośrednictwem przedziału płynności, jednak nie są one częścią dziennych skumulowanych kosztów odsetek związanych z instrumentami finansowania i ich odpowiednimi przedziałami programu lub przedziałem czasowym. Zgodnie z tą metodą wszystkie koszty lub zwrot z operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem poniesione przez Komisję przenosi się na beneficjentów.

Suma dziennych skumulowanych kosztów odsetek z zastosowaniem powyższej metody w odniesieniu do poszczególnych indywidualnych instrumentów finansowania jest równa sumie dziennych skumulowanych kosztów odsetek w całym okresie naliczania odsetek, jako takich:

$$ACC_{\text{łącznie}} = (\text{nominalna} : 100) * \text{kupon} * (1 : \text{dni od daty początkowej do daty zapadalności})$$

W przypadku każdego instrumentu finansowania agio/disagio rozkłada się liniowo na cały okres trwania danego instrumentu:

$$\text{agio/disagio}_{\text{dziennie}} = (100 - \text{cena emisyjna}) : (\text{data zapadalności} - \text{data emisji})$$

gdzie „cena emisyjna” = cena całkowita (zawierająca opłaty bankowe)

W przypadku każdej transakcji zarządzania długiem lub płynnością sumę dziennych skumulowanych kosztów odsetek z zastosowaniem metody w odniesieniu do poszczególnych indywidualnych instrumentów finansowania lub instrumentów inwestycyjnych oblicza się w następujący sposób:

$$ACC_{\text{łącznie}} = (\text{nominalna} : 100) * \text{stopa procentowa} * (1 : \text{dni od daty początkowej do daty zapadalności})$$

W odniesieniu do każdego instrumentu zarządzania długiem lub płynnością opłaty transakcyjne rozkłada się liniowo na cały okres trwania danego instrumentu:

$$\text{Opłaty transakcyjne}_{\text{dziennie}} = \text{opłaty} : (\text{data zapadalności} - \text{data emisji})$$

W odniesieniu do każdego instrumentu finansowania dzienne koszty całkowite oblicza się w następujący sposób:

$$\text{CoF}_{\text{dziennie przypadające na instrument}} = ACC_{\text{dziennie}} + \text{agio/disagio}_{\text{dziennie}}$$

**ACC_{dziennie} uwzględni naliczenie dla lat przestępnych lub nieprzestępnych, jak opisano w kroku 1.

Krok 2: Obliczanie zagregowanych dziennych kosztów całkowitych finansowania

Dla każdego przedziału programu lub przedziału czasowego dzienne koszty całkowite w odniesieniu do danego przedziału programu lub danego przedziału czasowego, przed wyrównaniem, o którym mowa w art. 7, stanowią sumę wszystkich dziennych kosztów całkowitych poszczególnych instrumentów finansowania przypisanych do danego przedziału programu lub danego przedziału czasowego:

$$\text{CoF}_{\text{dziennie C(x) przed wyrównaniem}} = \sum \text{CoF}_{\text{dziennie przypadające na instrument przypisany do danego C(x)}}$$

W przypadku przedziału zarządzania płynnością koszt finansowania oblicza się w następujący sposób:

$$\text{CoF}_{\text{dziennie LMC przed wyrównaniem}} = \sum \text{CoF}_{\text{dziennie przypadające na instrument przypisany do danego LMC}}$$

Krok 3: Obliczanie sald płynności w przedziale programu lub w przedziałach czasowych

Poziom zasobów płynności oblicza się w ujęciu dziennym w następujący sposób:

Płynność_{C(x)} = wpływy [wpływy z emisji + odsetki_{pożyczki/dotacje} + spłaty_{pożyczki/dotacje}] – wpływy [wyплаты + kupony_{dług pozostały do spłaty} + wykup długu]

Jeżeli płynność_{C(x)} jest ujemna, wskazuje ona kwotę deficytu dla danego przedziału programu lub przedziału czasowego, którą definiuje się jako Płynność_{C(deficyt)}, a jeżeli jest dodatnia, wskazuje kwotę nadwyżki płynności dla danego przedziału programu lub przedziału czasowego, którą definiuje się jako Płynność_{C(nadwyżka)}.

Krok 4: Obliczanie kosztów finansowania w odniesieniu do instrumentu finansowania z nadwyżką płynności

Krok ten pozwala określić tę część CoF w przedziałach programu lub przedziałach czasowych z nadwyżką płynności, którą można przypisać do zasobów płynności utrzymywanych w tym przedziale programu lub przedziale czasowym.

Koszty finansowania związane instrumentami finansowania oblicza się w następujący sposób:

$$\begin{aligned} \text{CoF}_{\text{Nadwyżka płynnościC(nadwyżka)}} &= \\ \text{CoF}_{\text{dzienneC(nadwyżka) przed wyrównaniem}} * \text{płynność}_{\text{C(nadwyżka)}} &: \text{ŁącznieC(nadwyżka)} \\ \text{CoF}_{\text{dzienneC(nadwyżka) po wyrównaniu}} &= \text{CoF}_{\text{dzienneC(nadwyżka) przed wyrównaniem}} - \text{CoF}_{\text{Nadwyżka płynnościC(nadwyżka)}} \end{aligned}$$

Krok 5: Obliczanie kosztu przedziału zarządzania płynnością w przypadku przypisania do niego kosztu finansowania z przedziału programu lub z przedziału czasowego z nadwyżką płynności

W przypadku gdy przedział zarządzania płynnością otrzymuje nadwyżkę z przedziału programu lub z przedziału czasowego, koszt przedziału zarządzania płynnością oblicza się w następujący sposób:

$$\text{CoF}_{\text{dzienneLMC po wyrównaniu}} = \text{CoF}_{\text{dzienneLMC przed wyrównaniem}} + \sum \text{CoF}_{\text{Nadwyżka płynnościC(nadwyżka)}}$$

Krok 6: Obliczanie kosztu finansowania w przypadku przedziału programu lub przedziału czasowego z deficytem płynności

Ewentualny deficyt płynności w danym przedziale programu lub danym przedziale czasowym wyrównuje się przez przeniesienie płynności z przedziału zarządzania płynnością po dziennych kosztach finansowania w tym przedziale (krok 5).

W przypadku przedziałów programu lub przedziałów czasowych z dodatnim saldem płynności koszt finansowania po wyrównaniu wynika już z kroku 4 powyżej.

$$\text{CoF}_{\text{Przeniesienie płynności z LMC}} = \text{CoF}_{\text{dzienneLMC po wyrównaniu}} * \text{Kwota przeniesienia: Łącznie LMC}$$

$$\text{CoF}_{\text{dzienneC(deficyt) po wyrównaniu}} = \text{CoF}_{\text{dzienneC(deficyt) przed wyrównaniem}} + \text{CoF}_{\text{Przeniesienie płynności z LMC}}$$

Przedział zarządzania płynnością jest zatem wynikiem krótkoterminowych instrumentów finansowania pozostających do spłaty, po powiększeniu o wszelkie przesunięcia nadwyżki z innych przedziałów programu lub przedziałów czasowych i po pomniejszeniu o wszelkie przesunięcia mające na celu zrekomensowanie deficytów z innych przedziałów programu lub przedziałów czasowych. Przenoszenie kosztów odbywa się w myśl podejścia krok-po-kroku, zgodnie z którym wpierw koszty związane z nadwyżkami w innych przedziałach programu lub przedziałach czasowych zasilają przedział zarządzania płynnością, po czym średni koszt pozostających do spłaty krótkoterminowych instrumentów finansowania i nadwyżek z innych przedziałów programu lub przedziałów czasowych jest przenoszony do innych przedziałów programu lub przedziałów czasowych, w których występuje deficyt. Zasoby płynności są wynikiem takiego wyrównania, jak również wszelkich kosztów lub zwrotów z tych zasobów, które nie zostały jeszcze przeniesione na beneficjentów. Zasoby płynności odzwierciedlają również niedopasowanie czasowe między momentem, w którym kupon lub narosłe odsetki są wypłacane i otrzymywane od inwestorów, a momentem, kiedy są pobierane od beneficjentów.

Poziom zasobów płynności w przedziale zarządzania płynnością oblicza się w ujęciu dziennym w następujący sposób:

$$\text{Łącznie}_{\text{LMC}(x)} = \text{wpływy [wpływy z emisji + płynność}_{C(\text{nadwyżka})}] - \text{wpływy [płynność}_{C(\text{deficyt})} + \text{wykup długu}]$$

$$\text{Zasoby}_{\text{LMC}(x)} = \text{Łącznie}_{\text{LMC}(x)} + \text{RoI zasobów płynności}_{\text{dziennie}} + \text{LIQM}_{\text{roczne płatności}} + \text{wpływy zasobów płynności}_{\text{dziennie}} - \text{wyływy zasobów płynności}_{\text{dziennie}}$$

Chociaż koszt finansowania może różnić się między przedziałami programu i między przedziałami czasowymi z powodu różnic w warunkach finansowania pozostających poza kontrolą Komisji, Komisja zarządza operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w taki sposób, aby w każdym przedziale programu i każdym przedziale czasowym w możliwie największym stopniu zapewnić profile zapadalności na poziomie zbliżonym do celów w zakresie zapadalności określonych w niniejszej decyzji.

Krok 7: Obliczanie dziennego kosztu finansowania wypłaty

Dzienny koszt finansowania wypłaty jest równy kwocie wypłaty pomnożonej przez względny udział wypłaty w stosunku do przedziału programu lub przedziału czasowego, do którego jest ona przypisana.

$$\text{CoF wypłaty w } C(x) =$$

$$\text{CoF}_{\text{dziennie } C(x)} \text{ po wyrównaniu} * \text{kwota wypłaty pozostała do spłaty: } \Sigma \text{ wypłat pozostałych do spłaty w } C(x)$$

2. Obliczanie kosztu zarządzania płynnością

Koszty zarządzania płynnością przypadające na każdą wypłatę oblicza się jako sumę dziennych kosztów zasobów płynności w przedziale zarządzania płynnością po wyrównaniu sald płynności przedziałów programu lub przedziałów czasowych w okresie obliczeniowym. Zwroty lub koszty w przypadku stóp ujemnych oblicza się na podstawie dostępnej płynności po wyrównaniu, tj. po powiększeniu o nadwyżki płynności i po pomniejszeniu o deficyt płynności, jak opisano w pkt 1 kroku 6. Wszelkie nadzwyczajne opłaty lub kary uiszczone lub otrzymane są uwzględniane przy obliczaniu kosztów zarządzania płynnością i dodawane do zwrotu z transakcji w dniu płatności. Wszelkie zwroty odlicza się w następujący sposób:

$$\text{LIQM}_{\text{kwartał}} = \Sigma \text{ CoF}_{\text{dziennie LMC}} \text{ po wyrównaniu w kwartale} - \text{RoI zasobów płynności}_{\text{kwartał}}$$

LIQM przypisuje się do każdej wypłaty w następujący sposób:

$$\text{LIQM wypłaty} =$$

$$\text{LIQM}_{\text{kwartał}} *$$

$$\Sigma \text{ wypłata pozostała do spłaty}_{\text{koniec kwartału}}: \Sigma \text{ wypłat pozostałych do spłaty}_{\text{koniec kwartału}}$$

3. Obliczanie kosztu obsługi ogólnych kosztów administracyjnych

3.1. Obliczanie stałych kosztów administracyjnych

Stale koszty administracyjne oblicza się w następujący sposób:

$$\text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{łącznie}} = \sum \text{pozycji stałych kosztów administracyjnych za rok kalendarzowy}$$

Stale koszty administracyjne przypisuje się w następujący sposób:

$$\text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{na beneficjenta}} = \frac{\text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{łącznie}}}{\sum \text{wyplata pozostała do spłaty wobec beneficjenta}_{\text{koniec roku}} \cdot \sum \text{wyplata pozostałych do spłaty}_{\text{koniec roku}}}$$

$$\sum \text{wyplata pozostała do spłaty wobec beneficjenta}_{\text{koniec roku}} \cdot \sum \text{wyplata pozostałych do spłaty}_{\text{koniec roku}}$$

3.2. Obliczanie i przypisywanie kosztów utworzenia

Przypadające na beneficjenta koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF oblicza się poprzez zastosowanie trzech następujących kroków:

1) Koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF oblicza się w następujący sposób:

$$\text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} = 48 \% \cdot \sum \text{pozycji kosztów utworzenia}$$

2) Za lata 2021, 2022 i 2023 koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF są przypisywane do każdego państwa członkowskiego, które podpisało umowę pożyczki w ramach RRF, w następujący sposób:

$$\text{koszty utworzenia}_{\text{przypadające na udzieloną pożyczkę w ramach RRF}} = \text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} \cdot \text{kwota pożyczki zaciągniętej na państwo członkowskie}_{\text{koniec roku}} / \text{łączna maksymalna kwota pożyczek w ramach RRF}$$

3) Począwszy od 1 stycznia 2024 r. wszelkie nieprzypisane koszty utworzenia oblicza się w następujący sposób:

$$\text{nieprzypisane koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} = \text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} - \sum \text{pozycji kosztów utworzenia przypisanych do pożyczek w ramach RRF w latach 2021, 2022 i 2023}$$

Są one przypisywane jako dodatkowe koszty utworzenia do wypłat na rzecz państw członkowskich na podstawie umowy pożyczki w ramach RRF w następujący sposób:

$$\text{dodatkowe koszty utworzenia}_{\text{przypadające na beneficjenta}} = \text{nieprzypisane koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF}_{\text{koniec 2023 r.}} \cdot \frac{\sum \text{kwot pożyczki zaciągniętej na beneficjenta}_{\text{koniec 2023 r.}}}{\text{całkowita kwota pożyczek zaciągniętych na podstawie umów pożyczki w ramach RRF}_{\text{koniec 2023 r.}}}$$

$\sum \text{kwot pożyczki zaciągniętej na beneficjenta}_{\text{koniec 2023 r.}}$: całkowita kwota pożyczek zaciągniętych na podstawie umów pożyczki w ramach RRF $_{\text{koniec 2023 r.}}$

3.3. Obliczanie kosztu obsługi (CoS) przypadającego na beneficjenta

$$\text{CoS}_{\text{roczne}} = \sum \text{pozycji stałych kosztów administracyjnych} + \sum \text{pozycji administracyjnych kosztów utworzenia}$$

4. Wykaz/objaśnienie skrótów

ACC _{dzienne}	skumulowane koszty odsetkowe w podziale na dni
ACC _{dzienne rok przest.}	skumulowane koszty odsetkowe w podziale na dni w przypadku roku przestępnego (366 dni). ACC w roku nieprzestępnym to 365 dni.
ACC _{kupon ciągła}	narosłe odsetki obliczone w odniesieniu do kuponów krótko- i długoterminowych (liczba dni licząc od daty pierwotnej emisji lub od daty kuponu do daty nowego rozliczenia)
ACC _{łącznie}	narosłe odsetki obliczone jako suma dziennych skumulowanych kosztów odsetek dla danego instrumentu finansowania lub instrumentu inwestycyjnego w całym okresie naliczania odsetek (od rozpoczęcia biegu terminu do zapadalności)
ADMIN Koszty _{roczne}	suma kosztów administracyjnych w danym roku kalendarzowym
agio/disagio _{dzienne}	agio lub disagio w podziale na dni
Beneficjent	państwo członkowskie lub państwo trzecie będące stroną umowy pożyczki w ramach programu CAM lub budżet Unii w przypadku bezzwrotnego wsparcia na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053

CoF	koszt finansowania
CoF związane z pojedynczym wnioskiem w C(x)	koszty finansowania związane z danym wnioskiem w przedziale programu X lub w przedziale czasowym X
CoF _{dzienne} przypadające na instrument	dzienne koszty finansowania przypadające na dany instrument finansowania
CoF _{dzienne} C(deficyt) po wyrównaniu	dzienne koszty finansowania po wyrównaniu dla danego przedziału programu lub danego przedziału czasowego z początkowym deficytem płynności
CoF _{dzienne} C(nadwyżka) po wyrównaniu	dzienne koszty finansowania po wyrównaniu dla danego przedziału programu lub danego przedziału czasowego z początkową nadwyżką płynności
CoF _{dzienne} LMC po wyrównaniu	dzienne koszty finansowania LMC po wyrównaniu
CoF _{dzienne} LMC przed wyrównaniem	dzienne koszty finansowania LMC przed wyrównaniem
CoF _{dzienne} C(x) przed wyrównaniem	dzienne koszty finansowania przed wyrównaniem przedziału programu X lub przedziału czasowego X
CoF _{Nadwyżka} płynnościC(nadwyżka)	dzienne koszty finansowania związane z nadwyżką płynności w danym przedziale programu lub danym przedziale czasowym
CoF _{Przeniesienie} płynności z LMC	dzienne koszty finansowania związane z płynnością, która jest przenoszona do LMC
CoS _{Roczne}	suma kosztów administracyjnych obsługi w danym roku kalendarzowym
Kupon	odsetki od obligacji płacone przez emitenta
Kupon _{ciągła}	kwota odsetek zapłaconych przez emitenta z tytułu obligacji w przypadku emisji ciągłej, w odniesieniu do kuponów krótko- lub długoterminowych, w tym narosłe odsetki
C(x)	łącznie suma wniosków i płynności przedziału programu X lub przedziału czasowego X
Zasoby _{LMC(x)}	dzienny stan środków finansowych puli finansowania po wyrównaniu i po uwzględnieniu RoI zasobów i odsetek pobieranych od beneficjentów
Płynność _{C(x)}	kwota płynności w przedziale programu X lub przedziale czasowym X
LMC Koszty _{kwartał}	koszty zarządzania płynnością w ciągu kwartału
LIQM _{kwartał}	przeniesienie kosztów zarządzania płynnością obliczone jako suma dziennych kosztów (LMC) i zwrotu płynności w ciągu kwartału
LIQM _{płatności roczne}	przeniesienie kosztów zarządzania płynnością obliczone jako suma dziennych kosztów (LMC) i zwrotu płynności w poprzednich okresach
Nominalna	kwota nominalna
RoI zasobów płynności _{kwartał}	zwrot z inwestycji zasobów płynności w ciągu kwartału
Łącznie _{LMC(x)}	dzienny stan środków finansowych przedziału zarządzania płynnością przed RoI zasobów i odsetek pobieranych od beneficjentów, z uwzględnieniem krótkoterminowych wpływów z finansowania, nadwyżek i deficytów z przedziałów programu i przedziałów czasowych oraz płatności z tytułu wykupu długu

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji	
Decyzja (UE) 2022/2545	Niniejsza decyzja
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 4	Artykuł 5
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10	Artykuł 11
Artykuł 11	Artykuł 12
Artykuł 12	Artykuł 13
Artykuł 13	Artykuł 14
Artykuł 14	Artykuł 15
Artykuł 15	Artykuł 16
Artykuł 16	Artykuł 17
Artykuł 17	Artykuł 18
Artykuł 18	Artykuł 19
Artykuł 19	Artykuł 20